

кларинетъ — съ оркестъръ; 3 струнни квартета; соната за пиано и флейта; 2 сонати за цигулка и пиано; 2 оперети; музика къмъ Ahntrau на Грилпарцеръ; Романтическа фантазия „На Рейнъ“: пѣсни; дуети; мъжки хорове и една кантата за сопранъ-соло — съ 3 гласенъ мъжки хоръ, масово пѣние, 3 тромпета, 2 хорни, 3 тромбона, органъ и тимпани.

Белегъ, Камилъ — Bellaigue, Camille — французки музикаленъ писателъ и критикъ, род. 24 май 1858 въ Парижъ, умр. 1930 с. т., училъ при Мармонтелъ и Паладилъ; критикъ и музикаленъ сътрудникъ на: Correspondant, Le Temps, Revue des deux Mondes, Figaro и др. Писалъ: „Единъ въкъ французска музика“, „Музикална психология“, „Музикални и литературни импресии“, „Спомени за музика и музиканти“, „Епохитъ въ музиката“; биографии на: Гуно, Менделсонъ, Верди и Моцартъ (последната преведена на български, като номеръ отъ „Библиотека Музика“), „Музикални етюди и нови силуети на музиканти“.

Белерманъ, Йоханъ Готфридъ Хайнрихъ — Bellermann, Johann Gotfried Heinrich — синъ на предиущия, музикаленъ изследвателъ и компонистъ, род. 10 мартъ 1832 въ Берлинъ, умр. 10 апр. 1903 въ Поттсдамъ; ученикъ на баща си, а следъ това — на Грелъ по теория; учителъ, музикдиректоръ и, най-после, професоръ по музикална наука въ Берлинския университетъ (на мѣстото на Марксъ). Композиции: оратории, литургии, псалми, мотети, увертюри и др.. Отъ трудоветъ на Б. въ областта на музикалното изследване най-важния е „Мензурнитъ ноти и тактовото означение презъ XV и XVI столѣтия“ (1858), както и теоретичната книга „Контрапунктъ или въвеждане въ гласоводенето при музикалната композиция“.

Белерманъ, Йоханъ Фридрихъ — Bellermann, Johann Friedrich — музикаленъ изследвателъ, род. 8 мартъ 1795 въ Erfurtъ, умр. 4 февр. 1874 въ Берлинъ. Изследванията на Б. сж въ областта на старогръцката музика, главно му съчинение е „Тоналноститъ и музикалнитъ ноти на гърцитъ“.

Белеца, ит. Bellezza — красота (на тона).

Беликозо, ит. Bellicoso — бойко, укзание за характера на изпълнението.

Белини, Винченцо — Bellini, Vincenzo — виденъ оперенъ компонистъ, род. 1 ноем. 1801 въ Катания, умр. 24 септ. 1835 въ Пюто при Парижъ; бащата и дѣдото, които сж били музиканти, сж неговитъ първи учители. Изявилъ голѣмата си дарба още отъ рано предъ съ-

Винченцо Белини

гражданитъ си, той получава градска помощъ, и пѣстѣва въ консерваторията въ Неаполъ, дето учи подъ ръководството на Цингарели. Още като ученикъ въ консерваторията, той се опитва въ драматическа композиция. Това е първата опера — „Аделсонъ и Салвини“, играна 1825 въ театъра на консерваторията. Втората му опера „Бианка и Фернандо“ е имала въ театъръ „Санъ Карло“ въ Неаполъ, съ Лаландъ, Рубини и Лаблашъ въ главнитъ роли, таквъ голѣмъ успѣхъ, че получава отъ оперния импресарио Барбая предложение да напише опера за Миланската „Скала“. Б. написва „Пиратътъ“, посрещната тѣй възторжено, че името му веднага става известно не само въ Италия, но и въ чужбина. Следъ